YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

21 päivänä syyskuuta 1999 *

Asiassa C-362/98,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellinen neuvonantaja Pieter Jan Kuijper ja oikeudellisen yksikön virkamies Antonio Aresu, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

kantajana,

vastaan

Italian tasavalta, asiamiehenään ulkoasiainministeriön diplomaattisten riita-asioiden osaston osastopäällikkö, professori Umberto Leanza, jota avustaa valtionasiamies Danilo Del Gaizo, prosessiosoite Luxemburgissa Italian suurlähetystö, 5 rue Marie-Adélaïde,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut turvallisuudelle ja terveydelle asetettavista vähimmäisvaatimuksista

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

työssä kalastusaluksilla 23 päivänä marraskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/103/EY (kolmastoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) (EYVL L 307, s. 1) noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja/tai koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit L. Sevón ja M. Wathelet,

julkisasiamies: J. Mischo,

kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 1.7.1999 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan (josta on tullut EY 226 artikla) nojalla kanteen, joka on saapunut

yhteisöjen tuomioistuimeen 9.10.1998 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut turvallisuudelle ja terveydelle asetettavista vähimmäisvaatimuksista työssä kalastusaluksilla 23 päivänä marraskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/103/EY (kolmastoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) (EYVL L 307, s. 1; jäljempänä direktiivi) noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja/tai koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle.

2 Direktiivin 13 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden oli annettava direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 23.11.1995.

3 Koska komissio ei ollut saanut mitään ilmoitusta säännöksistä, joilla direktiivi olisi saatettu osaksi Italian oikeusjärjestystä, ja koska sillä ei ollut tiedossaan mitään muutakaan seikkaa, jonka perusteella se olisi voinut päätellä Italian tasavallan täyttäneen tämän velvoitteensa, komissio aloitti tätä jäsenvaltiota vastaan perustamissopimuksen 169 artiklan perusteella jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn ja osoitti sille 27.2.1996 päivätyn virallisen huomautuksen.

4 Koska komissio ei saanut vastausta, se lähetti 23.12.1996 päivätyllä kirjeellä Italian tasavallalle perustellun lausunnon, jossa Italian tasavaltaa kehotettiin toteuttamaan direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden määräajassa tämän lausunnon tiedoksiannosta.

5 Koska komissio ei saanut lausuntoon virallista vastausta, se nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen.

6 Toimittamassaan vastineessa Italian hallitus ei kiistä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä. Se vetoaa siihen, että 24.4.1998 on säädetty laki, jolla sille

myönnetään toimivalta direktiivin täytäntöönpanemiseen, ja että tämä laki on tullut voimaan toukokuussa 1998. Täytäntöönpanoon on siten ryhdytty ja sen pitäisi valmistua pian.

7 Koska direktiiviä ei ole pantu täytäntöön asetetussa määräajassa, komission nostamaa kannetta on pidettävä perusteltuna.

8 Näin ollen on todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 13 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

9 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut Italian tasavallan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska Italian tasavalta on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Italian tasavalta ei ole noudattanut turvallisuudelle ja terveydelle asetettavista vähimmäisvaatimuksista työssä kalastusaluksilla 23 päivänä marraskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/103/EY (kolmastoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) 13 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.**

2) **Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Jann Sevón Wathelet

Julistettiin Luxemburgissa 21 päivänä syyskuuta 1999.

R. Grass

kirjaaja

P. Jann

ensimmäisen jaoston puheenjohtaja